

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۴/۱۲

رناگل اریوژی

خوشال خان او علم

پنځمه برخه

ب - علم - د دیني فریضی په توگه:

دخوشال خټک نه راپاتي ليکني او څيړني رابنيي چي هغه يو صادق مسلمان او د کلک ايمان خاون او وتلي ديني عالم و. ده پوهي ته تر هر څه د مخه دالهي امر او ديني فرض په سترگه کتلي دي او هر مسلمان او مسلماننه يي د دي فرض په ادا کولو مکلف گڼلي دي. زه په دي ځای کي ديوه ټکي يادول لازم گڼم او هغه داچي په کوچنيوتوب کي مي څوکاله دخپل کلي د ملا امام څخه زده کړي کړي دي. له هغه وخته تر دي ورځي پوري مي په جوماتونو، فاتحو او جنازو کي، په گڼو وعضونو اومسلو کي دهیڅ ملا امام له خولي دا نه دي اوریدلي چي علم په هروخت او هر ځای کي په هر مسلمان او هري مسلمانې فرض دی. دامې دښوونځي دښوونکو له خولي هم نه دي اوریدلي او دښوونځي په درسي کتابونو کي مي هم نه دي لوستلي. په ۲۰۰۱ ميلادي کال کي د «خوري خبري» تر عنوان لاندي د عبدالهادي ملاخيل په قلم ليکل شوي رساله لاسته راغله. زه محترم ملا خيل نه پيژنم، په رساله باندي يي دښاغلي محمد آصف صميم له سريزي داسي ښکاري چي د عبدالهادي ملاخيل دکورنۍ او تير دير اوياتول غري ملايان او ديني عالمان تير شوي وو او دي، خود ده د پښتو ژبي دسبک څخه - مور خو لا پريږده - چي د دي ژبي شاعران او ادیبان هم يوڅه زده کولي شي، مطلبونه يي په خوره اوروانه پښتو بيان کړي او ژباړلي دي. ده په خپله رساله کي د علم په هکله داسلام پيغمبر حضرت محمد(ص) مبارک حديثونه هم ژباړلي دي چي دلته يي په ترتيب يو په بل پسي رانقلوم:

۱ - « د علم زده کړه په هر مسلمان نر او ښځه باندي فرض ده». ۲ - « چاچي د علم لار خپله کړه هغه دجنت لار ونيوله». ۳ - « چا چي د علم دزده کړي په لار کي ژوند له لاسه ور کړ هغه شهيد دي ». ۴ - له مهد (زانگو) نه تر لحد (قبر) پوري د علم زده کړه وکړی». [عبدالهادي ملاخيل: خوري خبري، ۸ مخ]. په لومړي حديث کي د علم په زده کړه ټينگار شوی او هغه په دواړو جنسونو ياني نر او ښځه يوشان او بي له کوم توپيره فرض گڼل شوي دي. په دوهم او دريم حديث کي دزده کړي ثواب ښودل شوي دي او ديني چي دزده کړي له پاره ښوونځي ته په تگ څوک کافر کيږي نه بلکي فرض اداکيږي او که دچا ژوند د علم په زده کړه کي تير شي نو جنت يي ځای کيږي. د محترم ملاخيل په کتاب کي مي د علم په هکله همدا څلور حديثونه وميندل، خو غوښتل مي چي په دي برخه کي دخپل هيواد دنورودينپوهانو دليکنو او څيړنو نه هم خبرشم او خپل مالومات يو څه پراخ او ژور کړم، نو مي دگوگل له لاري دانترنيت پاڼو ته مخه کړه، خو متاسفانه چي څه مي پيدا نه کړل او تش لاس ترې را ووتم. بيا مي لتونکي ماشين (گوگل) ته د « مقام علم در دين مبين اسلام» سر ليک دپتي په توگه ور کړچي په پايله کي يي بي شميره ليکني او څيړني دانترنيت په پاڼو کي را ښکاره شوي. په دي ليکنو کي چي ټولي يي په ايراني پارسي ليکل شوي دي او دا سي ښکاري چي ټولي يي ايراني دينپوهانو ليکلي دي، هڅه شوي ده چي داسلام په مبين دين کي د مبارکو آياتونو او حديثونو له مخي د علم ضرورت، ارزښت، مقام او دهغه ديني او دنويو گټي را څر کندي کړي. په ځينو ليکنو کي څلوېښت حد يثونه رانقل او په پارسي ژباړل شوي دي چي ديوه پښتو ژباړنه داده: « علم زده کړی که په چين کي وي هم». دا مبارک حديثونه رابنيي چي علم په اسلام کي دهر ډول قيد او شرط نه ازاد فرض او يو مطلق ضرورت دی. داسلام په پاک دين کي جنس د علم دزده کړي مخه نشي نيولی ځکه په دواړو جنسونو ياني نر او ښځه فرض دي. د علم زده کړه د زمان له قيده هم ازاده ده ياني دانسان د عمر په کوم ټاکلي پړاو پوري نه دی تړل شوی بلکي په هر مسلمان باندي دده په ټول عمر کي له زانگو تر گور پوري فرض دی. په همدې توگه د علم زده کړه په کوم ځانگړی ځای

د پاڼو شميره: له 1 تر 5

پورې هم نه ده ترل شوی. هر مسلمان مکلف دی چې دپوهې تر لاسه کولو له پاره دامکان او ضرورت په صورت کې دخپل کور، کلي او حتی دخپل هیواد نه ووځي او دنړۍ نورو هیوادونو ته سفرونه وکړي. په دې او نوروپاکو حد پټونو کې علم په دیني او دنیاوي علومو هم نه دی ویشل شوی بلکې د علم ټکي په عام مفهوم کارول شوی دی. دحضرت محمد مصطفی (ص) دژدند په وخت کې نه داسلام مبین دین چین ته رسلی و او نه خلاصه، منیه او هدایه لیکل شوي وو، خوچنیایي پوهانو او دصنعت ماهرانود پخوا نیوزمانوراهسي په نړۍ کې شهرت درلود. لنډه دا چې علم داسلام دپیغمبر حضرت محمد (ص) په قول په هر مسلمان – نر اوبنځه – هروخت او په هر ځای کې فرض دی. خوشال خټک دا فرض تربل هرچا بڼه ادا کړی دی او د پښتون په تاریخ کې یې تر بل هرچا زیات علم کړی دی اودا فرض یې د ټولو ملایانو اود دین دنورو ټیکه دارانو پرتله ډیراو په ډیر خواږه، ساده اوروان شعر کې راښودلی او خپور کړی دی. خوشال بابا په ټینگار راښيي چې :

زده کول دعلم فرض دي په میرو په ښځو قرص دي
صد رحمت په هغه باندي چې طلب دعلم کاندي
پیغمبر دې فرمایلي ده تر پا کي خولي ایستلي
علم واره عبادت دی خو چې کيږي سعادت دی

(د خوشال کلیات. ۹۹۸ مخ)

علم داسلام په مبین دین کې هدف نه دی بلکې وسیله ده. علم د دیني اودنیوي عمل لار ښوونه کوي او دعمل ارزښت ټاکي. په یوه حدیث شریف کې راغلي دي چې «لږ عمل چې په علم بنا وي گټه لري او ډیر عمل چې په جهل ولاړ وي بې گټي دی». [حوزه، انټرنیټ] خوشال خان دخپلي زمانې علوم نه یوازي زده کړي، ارزولي او پرمخ بیولي دي بلکې په دیني او دنیاوي چارو کې یې دهغوی گټي دپښتوژبي په نظم او نثر کې تر بل هرچا ښي او په تفصیل بیان کړي دي اوله دې لارې یې پښتانه دعلم زده کړي ته رابلي او هڅولي دي. دې را ته لیکي :

چې په علم څوک آباد وي غم یې نشته تل به ښاد وي
خدای په علم پیژانده شي په دانش ابلیس رانده شي
علم تا په طاعت پوه کا علم تا په حرمت پوه کا
علم تا په ټولو بر کا د دنیا دانا یې درکا
حق ناحق زده کړي په علم در ښکاره شي عدل، ظلم
په دنیا چې تور اوسپین دی واره علم وته مبین دی
علم دین دی هم دنیا دی د باد شاه هم دگدا دی
چې فقیر وي علم زده کا خدای یې لویه مرتبه کا
په هر نیک، په بد آشنا شي د دنیا، د دین باد شاه شي
پوهه واره عنایت دی غوره لار دعبادت دی
غوره پوهه ده وماته له طاعات له عباداته

(دخوشال خان کلیات. ۷۷۹-۷۷۶ مخونه)

دعلم سره مخالفت جهل دی. علم هرڅه راښيي، په ژوند او بشري ټولنه کې مو په ښو اوبدو، روا او ناروا، حق اوناحق او عدل اوظلم پوهوي او دطبیعت له رازه مو خبروي، ژوند ته لور انساني معیارونه جوړوي، دټولنیزو ستونځو او طبیعي آفتونو سره په مقابله کې دانسان وس او ځواک وچتوي، خو جهل مو له دې هرڅه بې خبره ساتي. جهل دخدای له امره سرکشي ده، په ټولنیز ژوند کې دظلمت، وحشت، بریبت او ور سره سم دذلت او بېوزلی سرچینه ده. خوشال خان په علم کې دیني او دنیاوي ښادي او دانسان ځواکمني ویني او په دې عقیده دي چې په علم هم دشیطان طلسم ماتیدلی شي او هم دفرعونیانو دقدرت لور برجونه رانسکوریدلی شي. نو ځکه په ټینگار وایي چې :

که د نفس په نغوته د رومي تابه زر کاندي رسوا
چه ارواح پري خوښي مومي هغه چار گڼه اعلا
مت په علم کړه چې علم هم اژدا ده هم عصا
یا په علم کې لذت دی یا په دعشق کې دمولا

(انتخابات خوشال. ۱۰ مخ)

دلته د دې ټکي يادول لا زم گڼم چې دخوشال خان په زمانه بشري پوهي نه دنن په شان پر مختگ کړی او نه د ټولنيز ژوند په بنسټيزو برخو (کرنه، صنعت او عامه خدماتو) کې کار ول کیده. علم دصنعتي محصولاتو دپلان او توليد سطحې ته نه و اوچت شوی. دکسبونو او حرفو دزده کړې له پاره دنن په شان حرفوي بشوونځي او پو هنځي نه وو جوړ شوي. دکسبونو او حرفو زده کړې اوله يوه نسل څخه بل نسل ته دهغوی پر له پسې ليردول په عملي تجربو بنا وو. کوچنيانو او ځوانکيو دلويانو او مشرانو نه مروج کسبونه او حرفي دتقليد له لارې زده کول. دا کسبونه ټول جسمي کسبونه وو، بزگرانو، دلاسي صنعت کارگرانو او په ټولنه کې نورو کسبگرانو په مدرسوکي دکتابي زده کړو سره سروکار نه درلود او دمدرسويوونکي او زده کوونکي بيا په خپل وارجمي کارونو او کسبونو ته نه ور نږدې کيدل. دجسمي او فکري چارو په همدې توگه د علم او اقتصادي کسبونو تر منځ لوی واټن پروت و. سره له دې هم خوشال په همدې زمانه کې دفردي او ټولنيز ژوند په سمون کې دعلم په رول ټينگار کړی دی او هغه يې دانسان ځانگړتوب گڼلی دی. دی ليکي چې :

شناخت، ادب، علم سړيو لره بويه په دادرۍ توگه څار وي نه دي اشنا
چه په زړه کې يې د عقل چراغ بل شي ورځ او شپه وي په هغه باندې رڼا

(منتخبات خوشال خټک. ۱۱ مخ)

انسان دعلم دزده کړې له لارې د شپي له تيارو څخه راوتلی شي او دورځي رڼا په سترگو ليدلی شي او په دی واقعيت هم پو هيدلی شي چې :

هوښيار به چست وچالاک بيدار وي په هره چار به ژر خبر دار وي
ډير به عمل لري لري خبري په هر زمان به يې نظر په کار وي

(د خوشال خان کلیات. ۵۰۳ مخ)

پوه او هوښيار انسان له يوې خوا په فردي او ټولنيز ژوند کې دعمل، کار اوزيار په رول او ارزښت پوهيري اوله بلې خوا په خپل طبعي او ټولنيز چاپيريال کې پراته امکانات او مشکلات او دهغوی سره دچلند لارې اوچارې هم بني پيژندلی او ترې دځان او بشريت په گټه کار اخيستلی شي. خونا پوهي مو له هرڅه بي خبره ساتي، دکور، کهول او دټول هيواد نه مو دبې وسۍ او بي وزلی دايمي اډه جوړوي. خوشال خټک مودې واقيت ته پام راگرځوي چې :

کاني لعل د بد خشان، گيا کيميا ده چې يې نه پيژني ته گناه د چا
چې بادشاه يې ستمگرشي خلک خوارشي خدای دې نه کا ستمگر بادشاه دچا

(د خوشال خټک کلیات. ۸-۹ مخونه)

يوازې په علومو، فنونو، حرفو اوکسبون سمبال ولس کولی شي چې له يوې خوا دخپل هيواد دطبيعي زيرمو نه گټه واخلي، په ټوله کې دټولني اقتصادي سطحه وچته کړي او له بلې خوا دټولني نه دظلم او ستم جرړې وباسي. په دی توگه خوشال خان په علم کې د ديني فرض تر څنگ دبسيا، هوسا او پتمن ژوند سرچينه هم ويني او دژوند تر ټولو ارزښتناکې پانگې په سترگه ورته گوري. نوځکه ليکي چې :

نه سرداري ورکا، نه زرداري ورکا نه لوی ملکونه اوبه جاري ورکا
چې له ازله خدای څوک نمځلي وي هغه سړيو ته خدای هوښياري ورکا

(د خوشال خټک کلیات. ۲۷۷ مخ)

سرداري اومادي شتمني يوچاته په ميراث هم ورپاتي کيږي، ډيرځله په ناروا لارو هم تر لاسه کيږي نوځکه شتمني اوسرداري ديو چا ټولنيز اوسياسي مقام بني، خو دهغه دشخصيت نماينده گي نه کوي، دشخصيت دودې په څرنگوالي يې کومه اغيزه نه لري اودهغه په جوړښت اوترکيب کې هم کوم ځای نه لري. دمقام او شتمنی سره دانسان تړون ميخانيکي دی او دوام يې حتمي نه دی، يوله بله بيرته بيليدلی اود شتمن سردارنه چې له سره بي علمه و ی يو بي وزله انسان هم جوړيدلی شي. خوپوهه او هوښياري چې انسان يې په کار اوزيار ترلاسه کوي دهغه دشخصيت په

جوړونه او وده کې ارزښتناک رول لوبوي، انساني صفت او ماهیت یې ځواکمن کوي، ورڅخه نه بیلیري او ورسره دایمي ملګرتیا کوي .

خوشال خان وایي :

د ولت به با یلي که با د شاهان دي
چې کاهلان دي، چې احمقان دي
چې هوښیاران دي په کار چسپان دي
د ولت د دین د دنیا د چا دی

(د خوشال خټک کلیات۴۶۸ مخ)

اوزیاتوي چې :

احمق که هر څو د نیا د ولت لري
که ډیر نادار وي شکر دي کاندې
د ولت به څه کا چې حماقت لري
که خوی به ښه وي علم حکمت لري

(د خوشال خټک کلیات. ۴۵۵ مخ)

د خوشال خټک په نظر د علم په زده کړه فرض ادا کیري او د علم په زور د نیا ابا ډیري، علم هم دین دی او هم دنیا ده او د خوشال عقیده داده چې :

یا ترس د خدای دی یا هوښیاري ده
هغه چې دالري پرې مې سلام دی
دین و د نیا لره چې کامگاري ده
په دواړه کونه بهی رستگاري ده

(د خوشال خټک کلیات. ۴۳۶ مخ)

خوشال بابا پوهه او هوښیاري د ښه نیت او دخلکو سره د خواخوږۍ په شان دانسان یو لوړ صفت گڼي او د عمر تر ټولو ښه محصول یې گڼي او د دې صفتونو خاوندان داسې ستایي :

سخ د هغه دی چې ښه بهی نیت دی
تل بهی په علم په طاعت مې دی
نیکخواه دخلکو په ښه خصلت دی
حاصل د عمر، علم طاعت دی

(د خوشال خټک کلیات. ۴۴۶ مخ)

ښه نیت او دخلکو نیکخواهي چې د علم او عمل سره یو ځای شي د ښیگڼو سرچینه ترې جوړېږي او څوک چې دا صفتونه لري خوشال خان یې د میوه لرونکي وني سره پر تله کوي اولیکي :

چې علم وکړې عزیزه زویه
کمکيه ونه بارداره ښه ده
فهم په علم په عمل بویه
نه پلنه ونه بهی باره لویه

(د خوشال خټک کلیات. ۴۰۲ مخ)

خوشال خان علم دانسان په ټولنیز ژوند کې د ډول ډول رنځونو در مل گڼي اونا پوهی ته بیا د همدې رنځونو دسرچینې په ستر گه گوري نوڅکه جهل او جاهلان په کلکه غندي او په پوهه او هنر سنبال انسان ته، که هر څوک وي په زړه کې ځای ور کوي او لیکي چې :

هنر چې نه لري که مې پسر دی
که بیگانه وي چې یگانه وي
که څوک بهی یاد کا درد مې دسر دی
یا مې لیمه دي یا مې ځیر دی

(د خوشال خټک کلیات. ۴۵۴ مخ)

خوشال خټک دا « یگانہ » یانې دفن، پوهې او هنر مخکښ انسانان « ښه میرونه » بولي. داښه میرونه نه یوازې خدای نمخلې دي بلکې دبشریت او بشري ټولني له پاره هم تر بل هرڅه لوړ ارزښت لري او خوشال په دې لاندې کرښو کې دهغوي داسې ارمان کوي :

هم مي دولت شته هم مي ملکونه هم مي ځوانان دي هم لوی لوی غرونه
دا واره هيڅ دي په نوم حساب دي چي پکي نشته ښه ښه مرونه

(د خوشال خټک کلیات. ۴۳۶ مخ)

ښه میرونه یانې دښه نیت خاوندان، دخلکو خیرخواهان او په پوهه، فن او هنر سنبال انسانان دخوشال خټک په خیال او فکر کې لوړ مقام لري، ځکه چې داسې میرونه دبشري ټولني ډېر مختگ، سوکالي عدالت اوورولې لار پرانيزي، دخدای د مخلوق خدمت د لوی پرور دگار په دربار کې عبادت گڼي. که دا حقیقت هر څومره تکرار شي په ځای دی چې دافغان ولس دتیرو او اوسنیو ناخوالیو تر ټولو بنسټیز لامل بې علمي او په ځینو ډلو ټپلو کې دعلم سره مطلقه دښمني ده. که چیرې مو له سره دخوشال په لار حرکت کړی وای، که چیرې مو له سره دخوشال خبرو ته یو څه غور نیولی وای، که چیرې مو دابن سینا بلخي په شان پوهانو علمي میراث پاللی وای او که چیرې مودعالم اسلام له پاره دسید جمالدين افغاني په سیاسي، اقتصادي او ټولنیزو افکارو یو څه ځان پوه کړي او په کلکه دهغه ملا تر کړی وای او که چیرې مو معارف پالونکی پاچا غازي امان اله خان په دې گناه له دملکه نه وای شړلی چې ښوځي یې جوړول او دعصري علومو دزده کړې له پاره یې جوړه او هلکان بهرنیو هیوادو ته لیږل، نو دا احتمال رامنځ ته کیدای شو چې دعلمي زده کړو بهیر مودعلومو په ځینو ځانگړو کې په ملي کچه مستقلو څیړنو ته وچت شي، دژوند په ځینو برخو کې په خپلو پښوودرېرو، دنورو له احتیاج نه ازاد شو، ورسره سیال شو او خپلواکي او ملي غرور وساتلی شو. که چیرې مو دعلم لار نیولې وای نو اوس به مو دا حالت نه درلود چې لرو یې. خوشال خان ټینگار کړی دی چې نا پوهي بې وزلي ده، بل ته احتیاج دی او پایله یې غلامی ده، نوځکه دنا پوهي په ضد جهاد دبی وزلی او غلامی په ضد جهاد دی اوداجهاد په هر مسلمان فرض دی .